

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové, soudce JUDr. Ivo Pospíšila a soudkyně Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **F. R. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2019, č. j. OAM-324/ZA-ZA12-K10-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 6. 2020, č. j. 4 Az 50/2019 – 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 8. 2019 zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou městský soud neshledal důvodnou, a proto ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozsudku městského soudu prostřednictvím svého zástupce JUDr. Petra Novotného dne 22. 7. 2020 kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 9. 2020, č. j. 7 Azs 221/2020 – 20, odmítl pro nepřijatelnost. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 7. 9. 2020.

[3] Žalobce (stěžovatel) nyní brojí proti témuž rozsudku městského soudu podáním nazvaným jako „rozklad“, které Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako kasační stížnost. Stěžovatel nesouhlasil se závěry městského soudu, podle nichž žalovaný dostatečně zhodnotil skutkový stav věci ve vztahu ke všem důvodům pro udělení mezinárodní ochrany, zejména co se týče postavení křesťanských konvertitů v Íránu, a zabýval se dostatečně stěžovatelskými individuálními poměry. Stěžovatel vzhledem k novým skutečnostem a důvodné obavě o svůj život a zdraví žádá o udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Navrhl proto, aby byla proti rozhodnutí žalovaného připuštěna kasační stížnost.

[4] Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2020 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 120 s. ř. s., Nejvyšší správní soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.

[5] Jak bylo zmíněno v bodu [2] tohoto usnesení, Nejvyšší správní soud již ve věci kasační stížnosti stěžovatele směřující proti v záhlaví uvedenému rozsudku městského soudu rozhodl usnesením č. j. 7 Azs 221/2020 – 20. Podal-li stěžovatel kasační stížnost nyní znovu, brání řízení o této kasační stížnosti překážka věci rozhodnuté, jež je neodstranitelným nedostatkem řízení o ní. Soud tedy nemohl (v pořadí druhou) kasační stížnost stěžovatele projednat, a proto ji v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[6] Návrhu žalobce na „připuštění“ kasační stížnosti proti rozhodnutí žalovaného o neudělení mezinárodní ochrany nelze vyhovět, neboť kasační stížnost je možno podat toliko proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (viz § 102 s. ř. s.). Taková kasační stížnost je tedy nepřipustná. Proti rozhodnutí žalovaného bylo možno brojit žalobou u krajského (městského) soudu, této možnosti však stěžovatel již využil a o jeho žalobě (stejně jako následně o kasační stížnosti proti příslušnému rozhodnutí městského soudu) již bylo pravomocně rozhodnuto.

[7] Nejvyšší správní soud nicméně dodává, že pokud je stěžovatel přesvědčen, že existují nové skutečnosti nebo zjištění, jež by v jeho případě odůvodňovaly udělení některé z forem mezinárodní ochrany, může u žalovaného podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud za použití § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu